

[Wilhjelm]

ændring. Det kan ikke nytte noget, de prøver endnu en gang at komme ad bagdøren.

Jeg vil fastholde, at det, der stemmes om i dag, det er slet og ret, om der skal åbnes op for den udstykningsmulighed. Og det, der bliver stemt ned her i dag med et klart og tydeligt flertal, hvis man kan tro, hvad folk har sagt til betænkningen, det er at åbne op for denne udstykningsmulighed. Den bliver definitivt stemt ned i dag, og alle boligministerens modstridende udtalelser til betænkningen her, til udvalget, til pressen – somme tider vil han bevare usikkerheden, og somme tider siger han, han er sikker på en fortolkning, der aldrig har passet på denne lov, men på teknikerudvalgets betænkning, der gik forud – er værdiløse i forhold til dette, at nu bliver der stemt nej til, at denne lov kan benyttes til udstykning efter tvangsauktion af almennyttige boliger.

Keld Andersen (KF):

Jeg synes, det er nogle ganske overordentlig interessante krumspring, man har foretaget i denne sag for at forhindre, at det lovforslag, vi her har til tredje behandling, bliver vedtaget. Jeg tænker på, hvad der er foregået i folketingets boligudvalg i samråd med boligministeren, hvad der er sagt og skrevet i pressen og udtalt i radio og TV. Vi må konstatere, at der altså er et flertal imod at vedtage lovforslaget. Hvad består så det flertal af? To af partierne, nemlig regeringspartierne, ønsker ikke at støtte lovforslaget, fordi man ikke finder en lovændring påkrævet. Man er af den opfattelse, at boligselskaberne i tilfælde af tvangsauktion kan udstykes i ejerlejligheder. Resten af flertallet henter man fra partier, der har den diametralt modsatte opfattelse, der stemmer imod lovforslaget, fordi man ikke ønsker, at boligselskaber skal kunne udstykkes til ejerlejligheder i tilfælde af en tvangsauktion. Samtidig kan vi konstatere, at der i virkeligheden er et flertal i folketingssalen for lovforslaget, men det kommer bare ikke til udtryk.

Jeg vil gerne sige, at jeg har meget, meget let ved at forstå folk uden for dette hus, hvis de giver udtryk for i forbindelse med den slags lovforslag, at de ikke fatter, hvad det er, vi lovgiver for herinde. Jeg opfordrer endnu en gang til, at man stemmer for lovforslagets vedtagelse.

Boligministeren (Erling Olsen):

Ja, det er en mærkelig sag. Ikke siden jeg i sin tid duellerede med hr. Niels Westerby i den hedengangne Studentereforening, har jeg været inde i en sag, der har så meget politik, så megen jura og så lidt realiteter som denne her.

Udgangspunktet for sagen er, at vi har en lov, den ligger tilbage i tiden, og spørgsmålet er: hvordan skal den fortolkes? Min forgænger har spurgt sine eksperter i ministeriet: hvordan skal den fortolkes? Og de har enstemmigt sagt: den skal fortolkes på den måde, at når en almennyttig bolig bringes på tvangsauktion, så dør den som almennyttig, genfødes under nye forudsætninger, og herefter kan den udstykkes.

Denne fortolkning passer ikke hr. Wilhjelm, for den gør det vanskeligere for ham at sige til sine meningsfæller rundt omkring, at de bare skal lave huslejeboycot, så kan de få ejendommen billigere. Vor fortolkning gør det noget dyrere for dem, og derfor – eller måske ikke derfor, måske også, fordi hr. Wilhjelm har en anden opfattelse af loven, støttet af de punkter, hr. Wilhjelm anførte – siger hr. Wilhjelm: den kan fortolkes anderledes. Det har hr. Wilhjelm lov til at mene, og de eneste, der kan afgøre det, er domstolene. Det kan vi ikke afgøre her i folketinget, det kan heller ikke afgøres ved, at et folketingsudvalg skriver, hvordan det mener at loven skal fortolkes, det er et domstolsproblem, det må domstolene tage sig af.

Ja, siger hr. Wilhjelm så, men det er jo ikke sikkert, at det kommer op, for hvis der nu sidder en dommer, der mener det samme som boligministeriet – og jeg har dårlig fantasi til at forestille mig, at der sidder tinglysningsdommere med andre meninger, de bliver jo skolet, inden de kommer igennem, og vil formentlig nok anlægge samme betragtning, som vi gør i boligministeriet – ja, så glider sagen ganske roligt igennem instanserne, og så bliver ejendommen udstykket. Hvis der derimod skulle komme til at sidde en dommer, der mener det samme som hr. Wilhjelm, så kunne det gå anderledes, så kunne bestemmelsen blive prøvet, men sidder der en, der mener det samme som boligministeriet, så bliver den ikke prøvet. Derfor rejser hr. Wilhjelm sagen over for ombudsmanden, og